

KORZÓ MOZI

SZERDA és CSÜTÖRTÖK

Világ sláger!

Grand kapitány

gyermekei.

7 felvonásban.

Írta: Verne Gyula

Előadások 5, 7 és 9 órakor.

Rendes helyárak!

Szerda és csütörtök d. u. 3-tól 5-ig
IFJUSÁGI ELŐADÁS
a fiu iskolák számára.
Fél helyárakkal!

Telefon 11-85.

Számozott helyek!

hirű földink a tizenharmadik század hetvenes éveiben a magyar piarista rend gimnáziumában a poézist és retorikát tanította. Mária Terézia uralkodása alatt, amikor *német világ* volt Magyarországon, ő mint *magyar professzor* működött a megyesi gimnáziumban. És ma?! . . .

Juhász Gyula

kórházi élményei.

(Saját tudósítónktól.) Juhász Gyula — mint már megírtuk — teljesen felgyógyult. Olyan egészséges, amilyenre alig illik lenni egy költőnek. Képzelt idegbajától megszabadította az igazi baj és szenvedés; az igazi szenvedést legyőzte az orvosi tudomány enyhítő készsége és a többi bajt elintézte az élés-ösztöne, ez a heroikus tetterő. Juhász Gyula tehát már hátat fordított a halál-várásnak és halál-félelemnek, az étvágytalanság szomorúságának és az álmatlanság misztikumának. Kint sétál az utcákon, a napos oldalakon és örül a tavasznak, az idő szépségének, a természet jókedvének. Tegnap beszéltem vele. A Dugonics-téren haladtunk át. Sipolva sistergett el előttünk a „Kállai” nevű gőzmozdony. Juhász Gyula fürgén ugrott hátra és vigan mondta:

— Vigyázzunk, mert még elgázol, nem szeretnék, így meghalni. — Aztán komolyan tette hozzá: Látja, milyen is az ember: nem régen még kerestem a halált, most pedig őszintén szólni szeretek élni. Különös, de így van minden emberrel. Elmesélek néhány dolgot, amit Pesten a Rókus-kórházban tapasztaltam. Az igazi ön- és emberismeret titkát fejtik meg és talán megállásra készítetnek néhány öngyilkosságra elszánt embert.

— A Rókusban történt. Közvetlen mellettem egy budapesti fiatalember feküdt, vasuti fogalmazó volt és két nappal előbb került a kórházba, mint én; szintén öngyilkos akart lenni. Először a halántékára célozott, de a golyó férement és miután homloka alatt a látóidegeket szaggatta széjjel, a másik oldalon jött ki. Ekkor mellbe lőtte magát és a második golyó tüdejének balszárnyát sértette meg. Két hét múlva már annyira jobban lett az illető, hogy a folyosón sétált szmokingban egy szolgától vezetve. Mind a két szemére megvakult, egy hétig folyton vért hányt és mégis amikor annyira jobban lett, hogy cigarettát vehetett a szájába, nagyokat fujva, meglepődötten mondotta: „Jaj de jó ez a cigaretta, már pusztán ezért is érdemes volt életben maradnom.”

— Később egy utazót hoztak a szobámba. A szívébe akart lőni, olyan elkeseredett ellensége volt az életnek, de a véletlen itt is korrigált: a golyó a szív alá ment s az egyik vesén hatolt keresztül. Súlyos sebével sokáig feküdt az utazó, végre is gondos kezelés és ápolás után felgyógyulva sétálgatott a folyosón. Az egyik beteg véletlenül nyitva hagyta az ajtót, mire az elszánt öngyilkos rémülten kiáltott: „Tegye be kérem azt az ajtót, olyan légkutat van, már pedig semmi szándékom sincs megfázni! Különös is lenne, ha kórházban betegedne meg az ember.”

— Egy pancsovai szabó belső vérzéssel, élet és halál között került be a kórházba. Nekem, aki már akkor jobban voltam, latinul mondta az egyik orvos, hogy aligha éri meg

az estét. Délután négy óra volt ekkor. A szabónak az arca citromsárga volt, hörgött és sóhajtozott. Öt órakor megérkezett a pap, a beteg meggyónt és áldozott, én pedig közben elaludtam. Este 8 órakor ébredtem fel és a mint átnézek a szabó ágyába, hát látom, hogy a nagy beteg csöndesen kiemelkedik az ágyából, egy dobozból lassan *bajuszkötőt* kotorász elő és nagy ügyel-bajjal a bajusztát köti ki. Mikor észrevette, hogy figyelem, lassan, szenvedőn mondta: „Papot hoznak, de borbélyt nem. Ilyen kórházat sem láttam még, ahol az ember meg sem borotválkozik.” Egyszerre csak még halkabban szólott: „Nem lehetne itt megkapni a Pesti Hirlapot? Minden nap szoktam olvasni és már nem tudom nélkülözni. Itt semmi figyelemmel sincsenek az ember iránt.” — Szereztem neki egy Pesti Hirlapot, amit aztán boldogon olvasgatott. Amikor az orvos bejött, hogy megnézzze, él-e még, nem tudott mit mondani a meglepetéstől. A szabó nem halt meg, hanem négy nap múlva elvitette magát a Rókusból egy másik kórházba, ahol talán figyelmesebbek lesznek vele szemben.

Tisza kihallgatása. Tisza István gróf miniszterelnök ma reggel Bécsből visszaérkezett Budapestre. Félhivatalosan jelentik: A *Neue Freie Presse* ma reggeli számában közölt ama híreszteléssel szemben, hogy nem nyert beigazolást az, hogy Tisza István gróf miniszterelnök tegnap délelőtt kihallgatáson volt öfelségénél, illetékes helyen arról értesítenek bennünket, hogy Tisza István gróf igenis kihallgatáson volt a királynál.

Bizottsági ülések a Házban. Budapestről jelentik: A Ház védőerő-bizottsága kedden délelőtt féltíz órakor ülést tartott. Az állandó összehírdetlenségi bizottság holnap és holnapután tart ülést és pedig holnap Mayer Ödön, Lengyel Zoltán és Hegedüs Loránt, holnapután pedig Hlatku-Schlichter Lajos összehírdetlenségi ügyével fog foglalkozni. Ugyancsak ma tartott ülést a polgári törvénykönyv javaslatának tárgyalására kiküldött bizottság is. Itt említjük meg, hogy egy újságíró megkérdezte Beöthy Lászlót, a mentelmi bizottság elnökét, hogy a bizottság mikor tárgyalja a *Hédervár-Gerő*-ügyet. Az elnök azt válaszolta, hogy a bizottságnak újra való megalakulása után, tehát azt hiszik, hogy május közepe táján.

A nemzeti munkapárt ülése. A nemzeti munkapárt ma délután Khuen-Hédervár Károly gróf elnöklésével ülést tartott, melyen az elnök bejelentette, hogy Lázár István alelnök betegsége miatt lemondott tisztségéről és kéri, hogy újabb jelölését mellőzzék. Khuen szép beszédben vázolta Lázár működését a párt érdekeiben és az alelnöki tisztségre Simonsits Elemért jelölték.

Üzlethelység

egyesületeknek és nagyobb ipari Üzemeknek azonnal kiadó.

Bővebbet Bokor János, Valéria-tér 1.